

Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 60

Rozeslána dne 29. září 1995

Cena Kč 11,50

O B S A H:

219. Devizový zákon

220. Zákon, kterým se mění zákon č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

221. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví o znaleckých komisích

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje rozpočtová skladba, postupy účtování a účetní výkazy okresních úřadů v souvislosti s přijetím zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře

219

ZÁKON

ze dne 26. září 1995

DEVIZOVÝ ZÁKON

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) tuzemskem území České republiky,
- b) tuzemcem fyzická osoba s trvalým pobytem¹⁾ v tuzemsku nebo právnická osoba se sídlem²⁾ v tuzemsku,
- c) cizozemcem fyzická nebo právnická osoba neuvedená v písmenu b),
- d) devizovými hodnotami peněžní prostředky v cizí měně, zlato, zahraniční cenné papíry a dále penězi ocenitelná práva a závazky od nich odvozené (dále jen „finanční deriváty“),
- e) zlatem světově obchodovatelné slitky zlata, jehož ryzost prokazuje otisk značky nebo připojené osvědčení vydané oprávněnou osobou,
- f) cennými papíry listiny nebo je nahrazující zápisy, s nimiž je spojeno právo účasti na majetku nebo právo na peněžní plnění,
- g) zahraničními cennými papíry cenné papíry, jejichž emitentem je cizozemec,
- h) tuzemskými cennými papíry cenné papíry, jejichž emitentem je tuzemec,
- i) finančním úvěrem poskytnutí peněžních prostředků v české nebo v cizí měně, se kterým je spojena povinnost k jejich vrácení v peněžní formě; za finanční úvěr se považuje i peněžní půjčka,
- j) obchodem s devizovými hodnotami nákup nebo prodej devizových hodnot provedený na vlastní nebo na cizí účet; za obchod s devizovými hodnotami se považuje i jejich směna; splácení finančního úvěru v jiné měně, než v jaké byl poskytnut nebo

přijat, není směnou devizových hodnot, pokud smlouva má písemnou formu,

- k) přímou investicí takové vynaložení peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných majetkových hodnot nebo majetkových práv, jehož účelem je založení, získání nebo rozšíření trvalých ekonomických vztahů investujícího tuzemce na podnikání v zahraničí nebo investujícího cizozemce na podnikání v tuzemsku, a to některou z těchto forem:

1. vznik nebo získání výlučného podílu na podnikání včetně jeho rozšíření,
2. účast v nově vzniklém nebo existujícím podnikání, jestliže investor vlastní nebo získá nejméně 10 % podílu na základním jmění obchodní společnosti nebo nejméně 10 % podílu na obchodním jmění nebo nejméně 10 % hlasovacích práv,
3. finanční úvěr na pět nebo více let, poskytnutý investorem na podnikání, na němž má investor účast podle bodu 1 nebo 2, nebo úvěr spojený s dohodou o podílu na rozdělení zisku,
4. užití zisku ze stávající přímé investice do této investice (reinvestice zisku),

- l) devizovými orgány Ministerstvo financí a Česká národní banka,

- m) devizovým místem

1. banka se sídlem v tuzemsku nebo pobočka zahraniční banky, které jsou v rozsahu povolení působit jako banka, uděleného podle zvláštního zákona,³⁾ oprávněny provádět obchod s devizovými hodnotami nebo platební styk⁴⁾ ve vztahu k zahraničí,
2. osoba, které byla udělena podle tohoto zákona devizová licence k provádění obchodu s devizovými hodnotami nebo k poskytování peněžních služeb,

¹⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

Zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění zákona č. 190/1994 Sb.

²⁾ § 2 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

³⁾ Část druhá zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 1 odst. 3 písm. c) zákona č. 21/1992 Sb.

3. osoba, které byla podle zvláštního zákona⁵⁾ udělena koncese a vydána koncesní listina pro směnářenskou činnost,
- n) poskytováním peněžních služeb zprostředkování úhrad do zahraničí a přijímání úhrad ze zahraničí.

§ 2

Rozdělení působnosti mezi devizovými orgány a celními úřady

(1) Státní správu podle tohoto zákona vykonávají Ministerstvo financí a Česká národní banka.

(2) Ministerstvo financí vykonává působnost podle tohoto zákona vůči ministerstvům a jiným správním úřadům, územním samosprávným celkům, rozpočtovým organizacím, státním fondům a vůči všem osobám v oblasti úvěrů poskytovaných nebo přijímaných Českou republikou.

(3) Česká národní banka vykonává působnost podle tohoto zákona vůči ostatním tuzemcům a vůči cizozemcům.

(4) Celní úřady vykonávají působnost podle tohoto zákona při dovozu a vývozu podle § 5 odst. 3 a § 20 odst. 3.

§ 3

Devizová licence a devizové povolení

(1) Pro provádění obchodů s devizovými hodnotami nebo poskytování peněžních služeb, je-li tato činnost podnikáním,⁶⁾ uděluje devizový orgán devizovému místu, které není bankou podle zvláštního zákona,⁴⁾ devizovou licenci.

(2) Devizové povolení je zapotřebí v případech uvedených v § 6, 9 až 12, 14 až 16 a 18, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Devizové povolení se nevyžaduje:

- a) je-li účastníkem devizové právního vztahu Česká republika nebo Česká národní banka,
- b) pokud činnost povolovanou podle tohoto zákona provádí devizové místo svým jménem a na svůj vlastní účet v rozsahu stanoveném v povolení působit jako banka³⁾ nebo v devizové licenci.

(4) Devizová licence nebo devizové povolení se uděluje na základě žádosti na jméno osoby, které se devizová licence nebo devizové povolení uděluje. Vydanou devizovou licenci nebo devizové povolení nelze převést na jinou osobu ani nepřechází na právního nástupce.

(5) Devizové orgány přihlížejí při rozhodování

o žádosti o udělení devizové licence nebo devizového povolení zejména k vývoji devizového hospodářství a platební bilance České republiky. Na udělení devizové licence nebo devizového povolení není právní nárok. Proti rozhodnutí Ministerstva financí lze podat rozklad k ministru financí, proti rozhodnutí České národní banky lze podat rozklad k bankovní radě České národní banky. Jejich rozhodnutí je konečné a nelze proti němu podat opravný prostředek. Rozklad nemá odkladný účinek.

(6) U směnářské činnosti⁴⁾ nahrazuje devizovou licenci vyjádření České národní banky vydané podle zvláštního zákona.⁵⁾ Této osobě, je-li právnickou osobou, může Česká národní banka udělit i devizovou licenci k prodeji cizí měny za českou měnu.

(7) Devizová licence k provádění obchodů se zahraničními cennými papíry může být udělena pouze osobě, které bylo vydáno povolení vykonávat činnost podle zvláštního zákona.⁷⁾ Devizovou licenci uděluje Česká národní banka v dohodě s Ministerstvem financí.

(8) V devizové licenci nebo v devizovém povolení se stanoví rozsah oprávnění, doba na kterou se uděluje, a podmínky, které je osoba, jíž se devizová licence nebo devizové povolení uděluje, povinna dodržovat.

(9) Veřejně nabízet obchodování s devizovými hodnotami nebo poskytování peněžních služeb nesmí osoba bez odpovídajícího rozsahu povolení působit jako banka nebo devizové licence.

ČÁST DRUHÁ

PRÁVA A POVINNOSTI TUZEMCŮ A CIZOZEMCŮ

§ 4

Práva tuzemců a cizozemců

(1) Tuzemec se může bez devizového povolení smluvně zavazovat vůči cizozemci a plnit závazky z těchto vztahů v české nebo v cizí měně, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Tuzemec může nabývat devizové hodnoty, nabývat majetek v zahraničí a dovážet a vyvážet českou i cizí měnu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Cizozemec může v tuzemsku nakupovat peněžní prostředky v cizí měně za českou měnu a naopak, nabývat ostatní devizové hodnoty, nabývat nemovitosti, dovážet a vyvážet českou i cizí měnu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

⁵⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb.

⁷⁾ Např. zákon ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění zákona č. 591/1992 Sb., zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením.

§ 5

Oznamovací povinnost

(1) Cizozemec, který je devizovým místem, a tuzemec jsou povinni oznámit skutečnosti týkající se:

- a) peněžních pohledávek a závazků vůči tuzemcům v zahraničí a vůči cizozemcům,
- b) přímých a jiných investic, finančních úvěrů, cenných papírů a s nimi souvisejících inkas a úhrad vůči tuzemcům v zahraničí a vůči cizozemcům, operací na finančním trhu včetně operací prováděných prostřednictvím cizozemců,
- c) zřízení a stavu účtů v zahraničí.

(2) Tuzemec a cizozemec jsou povinni oznámit skutečnosti týkající se dovozu a vývozu peněžních prostředků v české a cizí měně, cestovních šeků, zlata a zlatých mincí.

(3) Oznamovací povinnost se plní vůči devizovému orgánu přímo nebo prostřednictvím devizového místa anebo celního úřadu, a to ve lhůtě a způsobem stanoveným ve vyhlášce České národní banky a Ministerstva financí, nebo na vyžádání devizového orgánu.

(4) Devizová místa a celní úřady, jejichž prostřednictvím se oznamovací povinnost plní, jsou povinny předat oznamované skutečnosti devizovému orgánu způsobem stanoveným podle odstavce 3.

(5) Devizová místa a celní úřady jsou povinny nakládat s informacemi získanými v rámci plnění oznamovací povinnosti tak, aby bylo zamezeno jejich zneužití.

§ 6

Povinnost převodu peněžních prostředků ze zahraničí

(1) Tuzemec je povinen převádět nebo dovážet do tuzemska veškeré v zahraničí nabyté peněžní prostředky v české i cizí měně po úhradě poplatků, daní a dalších výloh v zahraničí spojených s jejich nabytím, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy je nabyt nebo kdy se dověděl nebo mohl dovědět o jejich nabytí, nebo poté, co se stal tuzemcem, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje:

- a) na devizové místo, vyplývá-li tak z jeho povolení působit jako banka nebo z devizové licence,
- b) na peněžní prostředky v cizí nebo v české měně, které tuzemec během svého pobytu v zahraničí získá v hotovosti a spotřebuje po dobu tohoto pobytu v zahraničí,
- c) na reinvestice zisku z přímé investice [§ 1 písm. k) bod 4],
- d) na peněžní prostředky v cizí nebo české měně na účtě tuzemce v zahraničí v souladu s devizovým povolením vydaným devizovým orgánem.

(3) Tuzemec může požádat v zahraničí o zřízení nebo o vedení účtu v cizí nebo v české měně nebo se smluvně zavazovat ke svěřeni nebo uložení svých peněžních prostředků v cizí nebo české měně na účet vedený v zahraničí pouze s devizovým povolením devizového orgánu.

(4) Devizové povolení podle odstavce 3 se nevyžaduje pro zřízení a vedení účtu tuzemce

- a) je-li devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence,
- b) po dobu jeho pobytu v zahraničí,
- c) k úhradě prokazatelných provozních nákladů jeho organizační složky nebo zastoupení v zahraničí,
- d) k uložení jeho peněžních prostředků, pokud právní překážky platné v zahraničí brání převodu těchto prostředků do tuzemska,
- e) k úhradě poplatků, daní a dalších výloh prokazatelně spojených s údržbou a správou nemovitosti v zahraničí po dobu trvání vlastnického práva k této nemovitosti.

§ 7

Jiné povinnosti

(1) Úhrady do a ze zahraničí mohou být prováděny bezhotovostně pouze prostřednictvím devizových míst s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, pokud z povolení devizového orgánu nevyplývá jinak.

(2) Tuzemci a cizozemci jsou povinni předkládat devizovému místu platné devizové povolení, jestliže se podle tohoto zákona vyžaduje, a na vyžádání doklady prokazující účel požadované úhrady.

(3) Tuzemci a cizozemci jsou povinni na výzvu devizového místa označit účel úhrady došlé ze zahraničí v případě, že není účel uveden.

§ 8

Práva a povinnosti devizových míst

(1) Devizové místo je povinno vyžadovat před provedením příslušné úhrady předložení platného devizového povolení, jestliže se podle tohoto zákona vyžaduje.

(2) Devizové místo je oprávněno vyžadovat před provedením příslušné úhrady předložení dokladů prokazujících účel požadované úhrady.

(3) Devizové místo je oprávněno vyzvat příjemce úhrady ze zahraničí k označení jejího účelu v případě, že tento účel není uveden.

(4) Devizové místo může provést pouze ty operace, které jsou v souladu s devizovým zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána a které vztahy upravené tímto zákonem upravují jinak než tento zákon, devizovými licencemi, koncesními

listinami ke směnárenské činnosti vydanými podle zvláštního zákona⁵⁾ a devizovými povoleními (dále jen „devizové předpisy“).

(5) Devizové místo je povinno bez zbytečného odkladu oznámit příslušnému devizovému orgánu zjištěná porušení devizových předpisů nebo podezření z jejich porušení.

(6) Česká národní banka vyhlásí opatřením uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů postup devizových míst při uskutečňování úhrad do a ze zahraničí a vůči cizozemcům.

§ 9

Obchody s devizovými hodnotami

(1) Provádět obchody s devizovými hodnotami, provádět platební styk⁴⁾ ve vztahu k zahraničí nebo poskytovat peněžní služby ve vztahu k zahraničí jako podnikání⁶⁾ mohou pouze devizová místa v rozsahu stanoveném v povolení působit jako banka³⁾ nebo v devizové licenci.

(2) Devizová licence se nevyžaduje k provádění obchodů s veřejně obchodovatelnými zahraničními dluhopisy znějícími na českou měnu vydanými v tuzemsku podle § 11 odst. 1 u osob, kterým bylo vydáno povolení vykonávat činnost podle zvláštního zákona.⁷⁾

(3) Osoby, které nejsou devizovými místy s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, mohou obchod s devizovými hodnotami provést pouze s devizovým povolením devizového orgánu, pokud tento zákon nestanoví jinak. Devizové povolení se vyžaduje i v případech zprostředkování těchto obchodů devizovým místem, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Česká národní banka může vyhlásit opatřením uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů podmínky pro provádění obchodů s devizovými hodnotami pro devizová místa včetně postupu pro nakládání s padělanými nebo pozměněnými peněžními prostředky v české nebo v cizí měně. Podmínky pro provádění obchodů se zahraničními cennými papíry pro devizová místa podle § 3 odst. 7 může vyhlásit Česká národní banka opatřením vydaným v dohodě s Ministerstvem financí a uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů.

§ 10

Nákup a prodej peněžních prostředků v cizí měně a zlata

Tuzemec nebo cizozemec může bez devizového povolení nakoupit nebo prodat peněžní prostředky v cizí měně nebo zlato pouze v případech, že:

- a) je devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence,
- b) druhým účastníkem obchodu je devizové místo, které provádí obchod svým jménem a na vlastní účet,
- c) jednomu z účastníků obchodu bylo vydáno devizové povolení devizového orgánu,
- d) se jedná o nákup nebo prodej peněžních prostředků během pobytu v zahraničí,
- e) se jedná o nahodilý nákup nebo prodej peněžních prostředků v tuzemsku; přitom žádný z účastníků tohoto obchodu nesmí nákup nebo prodej peněžních prostředků veřejně nabízet.

§ 11

Operace se zahraničními cennými papíry

(1) Vydání zahraničních cenných papírů k veřejnému i neveřejnému obchodování v tuzemsku nebo jejich uvedení na tuzemský trh je možné pouze s devizovým povolením České národní banky. V případech, kdy zvláštní zákon⁸⁾ vyžaduje povolení Ministerstva financí, je toto devizové povolení předpokladem pro jeho udělení.

(2) Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, může uzavřít smlouvu na nákup zahraničního cenného papíru a koupit zahraniční cenný papír nebo, s výjimkou přímé investice, směnky a šeku, přijmout od cizozemce zahraniční cenné papíry jako úhradu své peněžité pohledávky vůči cizozemci pouze s devizovým povolením devizového orgánu.

(3) Devizové povolení podle odstavce 2 se nevyžaduje k nákupu:

- a) zahraničních cenných papírů v rámci přímé investice podle § 1 písm. k),
- b) zahraničních cenných papírů z vlastního účtu devizového místa s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence,
- c) zahraničních cenných papírů prováděnému prostřednictvím devizového místa s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence jeho vlastním jménem na účet tuzemce,
- d) veřejně obchodovatelných zahraničních dluhopisů znějících na českou měnu vydaných v tuzemsku podle odstavce 1,

⁸⁾ Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

- e) zaměstnaneckých a jiných finančně zvýhodněných akcií, jejichž emitentem je cizozemec, jeho tuzemskými zaměstnanci nebo tuzemskými zaměstnanci tuzemce, na jehož podnikání má emitent majetkovou účast,
- f) zahraničních cenných papírů nabytých podle zvláštního zákona⁹⁾ od jiného tuzemce.

§ 12

Operace s finančními deriváty

(1) Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, může uzavírat smlouvy o finančních derivátech a provádět s nimi obchody pouze s devizovým povolením devizového orgánu. Devizové povolení se nevyžaduje, je-li smlouva nebo obchod uzavírán s devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence.

(2) Česká národní banka může vyhlásit opatřením vydaným v dohodě s Ministerstvem financí a uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů podmínky pro operace s finančními deriváty prováděné devizovými místy.

§ 13

Operace na peněžním trhu

Česká národní banka může vyhlásit opatřením vydaným v dohodě s Ministerstvem financí a uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů podmínky pro provádění operací tuzemců, s výjimkou bank, s peněžními prostředky v české nebo v cizí měně na zahraničním peněžním trhu.

§ 14

Poskytování finančních úvěrů

(1) Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, může uzavřít smlouvu o poskytnutí finančního úvěru cizozemci a poskytovat cizozemci finanční úvěr pouze s devizovým povolením.

(2) Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, může dát souhlas s tím, aby cizozemec převzal dluh z finančního úvěru poskytnutého jinému tuzemci, pouze s devizovým povolením.

(3) Devizové povolení se nevyžaduje:

- a) je-li poskytnutí finančního úvěru přímou investicí podle § 1 písm. k) za podmínky, že úvěr nebude splacen do pěti let od jeho přijetí,
- b) při poskytnutí půjčky tuzemcem cizozemci, jde-li o půjčku mezi fyzickými osobami, která není určena k podnikání.

§ 15

Používání zajišťovacích prostředků

Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, může poskytnout zajištění nebo dát příkaz k zajištění závazku cizozemce pouze s devizovým povolením devizového orgánu.

§ 16

Jiné než přímé investice

Tuzemec, který není devizovým místem s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence, se může smluvně zavazovat a plnit peněžní závazky v české měně nebo v devizových hodnotách související se vznikem nebo získáním majetkového podílu na podnikání v zahraničí či účasti na podnikání v zahraničí, jakož i na činnosti v zahraničí, která znaky podnikání⁶⁾ nevykazuje, pokud se nejedná o přímou investici podle § 1 písm. k), pouze s devizovým povolením devizového orgánu. Devizové povolení k nákupu zahraničního cenného papíru vyžadované podle § 11 odst. 2 nahrazuje povolení vyžadované podle tohoto ustanovení.

§ 17

Nabývání nemovitostí v tuzemsku

Cizozemec, který není občanem České republiky, může nabývat vlastnické právo k nemovitostem v České republice, pokud zvláštní zákon¹⁰⁾ nestanoví jinak, pouze:

- a) děděním,
- b) pro diplomatické zastoupení cizího státu za podmínky vzájemnosti,
- c) jde-li o nemovitost nabývanou do bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z nichž pouze jeden je cizozemcem, nebo má-li cizozemec nabýt nemovitost od manžela, rodičů nebo prarodičů,
- d) výměnou tuzemské nemovitosti, kterou vlastní, za jinou tuzemskou nemovitost, jejíž cena obvyklá nepřevyšuje cenu obvyklou původní nemovitosti,

⁹⁾ Např. zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Např. zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě), ve znění pozdějších předpisů.

- e) pokud má předkupní právo z titulu podílového spoluvlastnictví nemovitosti,¹¹⁾
- f) jde-li o stavbu, kterou cizozemec vystavěl na vlastním pozemku,
- g) pokud tak výslovně stanoví zvláštní zákon.¹²⁾

§ 18

Dovoz a vývoz bankovek a mincí

(1) Dovoz a vývoz bankovek a mincí v české měně¹³⁾ a v cizí měně v cestovním styku nebo v poštovní nebo jiné zásilce je omezen limitem, jehož výši stanoví Česká národní banka a Ministerstvo financí vyhláškou. Při stanovení výše limitu se přihlíží k potřebám ochrany veřejného zájmu. Není-li limit stanoven, je dovoz a vývoz bankovek a mincí v české měně a v cizí měně volný.

(2) Dovoz a vývoz bankovek a mincí nad limit stanovený podle odstavce 1 je možný pouze s devizovým povolením devizového orgánu.

(3) Pohraniční celní úřady jsou povinny na žádost dovážející nebo vyvážející osoby převzít do úschovy¹⁴⁾ bankovky a mince dovážené nebo vyvážené nad limit stanovený podle odstavce 1, jestliže dovážející nebo vyvážející osoba nepředloží devizové povolení a vzhledem k místu nebo době přechodu hranice nemůže tyto hodnoty předat do úschovy devizovému místu s odpovídajícím rozsahem povolení působit jako banka nebo devizové licence. Právo na vydání předmětu úschovy však zaniká a tento předmět připadne státu, jestliže uschovatel nepožádá o jeho vydání do jednoho roku ode dne, kdy celní úřad převzal předmět do úschovy.

(4) Devizové povolení podle odstavce 2 se nevyžaduje pro:

- a) dovoz a vývoz bankovek a mincí uskutečňovaný devizovým místem uvedeným v § 1 písm. m) bodu 1 v souvislosti s výkonem jeho činnosti,
- b) dovoz bankovek a mincí získaných za poskytování přepravních a s nimi spojených služeb v zahraničí,
- c) dovoz bankovek a mincí v souvislosti s plněním povinnosti podle § 6.

(5) Skutečnost, že se jedná o bankovky a mince, k jejichž dovozu nebo vývozu se devizové povolení podle odstavce 4 nevyžaduje, je dovážející nebo vyvážející osoba povinna prokázat předložením dokladu, který tuto skutečnost prokazuje.

§ 19

Při příznivém vývoji platební bilance může vláda nařízením stanovit další případy, kdy se devizové povolení nevyžaduje.

ČÁST TŘETÍ

DEVIZOVÁ KONTROLA

§ 20

Kontrolní orgány

(1) Devizový orgán v rámci své působnosti kontroluje plnění a dodržování devizových předpisů. V této souvislosti je oprávněn vyžadovat potřebnou součinnost kontrolovaných osob, a to zejména předložení požadovaných dokladů a vysvětlení.

(2) Při provádění devizové kontroly na místě se vztahy mezi devizovým orgánem a kontrolovanými osobami řídí základními pravidly kontrolní činnosti stanovenými zvláštním zákonem,¹⁴⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Celní úřady vykonávají kontrolu¹⁵⁾ dovozu a vývozu bankovek a mincí podle § 18 a plnění oznamovací povinnosti podle § 5 odst. 2. V této souvislosti jsou oprávněny vyžadovat potřebnou součinnost kontrolovaných osob.

§ 21

Povinnosti kontrolovaných osob

(1) Kontrolované osoby jsou povinny v souvislosti s devizovou kontrolou nebo kontrolou celních úřadů poskytnout devizovému orgánu nebo celnímu úřadu potřebnou součinnost.

(2) Je-li dovoz nebo vývoz bankovek a mincí vázán na devizové povolení nebo podmíněn jiným dokladem podle § 18 odst. 2 a 5, je dovážející nebo vyvážející osoba povinna tyto doklady při dovozu nebo vývozu předložit celnímu úřadu. Nepředloží-li kontrolovaná osoba uvedené doklady, celní úřad tyto bankovky a mince nepropustí.

(3) Osoby odesílající do zahraničí poštovní nebo jiné zásilky obsahující bankovky a mince, k jejichž vývozu je třeba devizové povolení, nebo cestovní šeky, zlato či zlaté mince jsou povinny takovou zásilku před-

¹¹⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 427/1990 Sb., o převezech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 16 zákona ČNR č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Část třetí zákona ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ § 325 zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

ložit celnímu úřadu ke kontrole a popřípadě splnit u tohoto úřadu oznamovací povinnost.

§ 22

Postup devizových orgánů při zjištění porušení devizových předpisů

(1) Zjistí-li devizový orgán, že osoba porušila devizové předpisy (§ 8 odst. 4), stanoví jí přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků, popřípadě přikáže ukončit nepovolenou činnost.

(2) Za porušení devizových předpisů se považuje i překročení rozsahu povolení a nedodržení podmínek stanovených v devizové licenci, koncesní listině ke směnárenské činnosti nebo v devizovém povolení.

(3) Podle závažnosti a povahy porušení devizových předpisů devizový orgán ve správním řízení:

- a) zruší devizové povolení, omezí, pozastaví či odejme devizovou licenci,
- b) uloží peněžitou pokutu, a to i v případě, že ve stanovené lhůtě byly odstraněny nedostatky.

(4) Zjistí-li devizový orgán porušení devizových předpisů při výkonu směnárenské činnosti, může navrhnout pozastavení nebo zrušení koncesní listiny ke směnárenské činnosti.

(5) Pokutu lze uložit současně i s postupem podle odstavce 1, odstavce 3 písm. a) a odstavce 4. Při menší závažnosti a z důvodů hodných zvláštního zřetele může devizový orgán od uložení pokuty upustit.

(6) Při porušení devizových předpisů zjištěném celním úřadem se postupuje podle § 25 až 28.

(7) Proti rozhodnutí devizového orgánu podle odstavce 3 lze podat rozklad. Rozklad podaný proti rozhodnutí podle odstavce 3 písm. a) nemá odkladný účinek.

(8) Při zjištění porušení devizových předpisů bankou postupuje Česká národní banka podle zvláštního zákona.¹⁶⁾

Pokuty

§ 23

(1) Osobě, která porušila devizové předpisy, devizový orgán uloží pokutu podle § 22 odst. 3 písm. b), a to:

- a) při nesplnění oznamovací povinnosti včetně uvedení nepravdivých nebo neúplných údajů nebo povinnosti poskytovat součinnost devizovému orgánu při výkonu devizové kontroly až do výše 1 milionu Kč,

- b) při nesplnění povinnosti podle § 6 až do výše 50 % nepřevedené částky,
- c) při nesplnění depozitní povinnosti až do výše 0,3 % částky povinného depozita za každý kalendářní den neplnění depozitní povinnosti,
- d) nesplní-li povinná osoba ve stanovené lhůtě opatření k nápravě, jež jí bylo podle tohoto zákona uloženo, až do výše 1 milionu Kč,
- e) při jiném jednání v rozporu s devizovými předpisy až do výše 50 % částky, jíž se nedovolené jednání týká,
- f) při jednání v rozporu s devizovými předpisy, kdy nelze zjistit výši částky, jíž se nedovolené jednání týká, až do výše 50 milionů Kč.

(2) Při souběhu porušení devizových předpisů podle písmen a) až f) může být pokuta uložena za každé porušení devizových předpisů samostatně, a to i jedním rozhodnutím.

(3) Pokutu podle § 22 odst. 3 písm. b) lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy bylo porušení devizových předpisů zjištěno, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení devizových předpisů došlo.

(4) Při určení výše pokuty se přihlíží zejména k rozsahu, způsobu a době trvání porušení devizových předpisů.

§ 24

(1) Pokuta uložená podle § 22 odst. 3 písm. b) je příjmem státního rozpočtu České republiky a je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o uložení pokuty nabylo právní moci.

(2) Pokutu v době její splatnosti vybírá devizový orgán, který pokutu uložil. Vymáhání pokuty zajišťuje finanční úřad.¹⁷⁾

Postup celního úřadu při zjištění porušení devizových předpisů

§ 25

(1) Zjistí-li celní úřad, že tuzemec nebo cizozemec porušil devizové předpisy při dovozu nebo vývozu, uloží mu pokutu až do výše:

- a) 10 % z částky dovážených nebo vyvážených bankovek a mincí v případě dovozu nebo vývozu bankovek a mincí bez devizového povolení nebo jiného dokladu podle § 18 odst. 2 a 5, nebo
- b) 1 milionu Kč, nesplní-li oznamovací povinnost podle § 5 odst. 2.

(2) Porušení devizových předpisů projedná celní

¹⁶⁾ Zákon č. 21/1992 Sb.

¹⁷⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

úřad, v jehož územním obvodu byly devizové předpisy porušeny.

(3) Celní úřad příslušný k projednání porušení devizových předpisů podle odstavce 2 může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož územním obvodu tuzemec, který devizové předpisy porušil, má trvalý pobyt nebo v němž pracuje.

(4) Při určení výše pokuty celní úřad přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům porušení devizových předpisů.

(5) Pokuta uložená podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Pokuta je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(6) Při vybírání a vymáhání pokut postupuje celní úřad podle zvláštního předpisu.¹⁸⁾

(7) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy bylo porušení devizových předpisů zjištěno, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

§ 26

(1) Celní úřad může k projednání porušení devizových předpisů rozhodnutím zajistit dovážené nebo vyvážené bankovky a mince, kterých bylo k jejich porušení užito, ve výši 10 % z této částky. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(2) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění bankovek a mincí doručeno, je povinna je celnímu úřadu vydat. Nejsou-li zajištěné bankovky a mince na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která bankovky a mince vydala nebo které byly odňaty, vystaví celní úřad potvrzení o jejich vydání nebo odnětí.

(3) Není-li uložená pokuta ve lhůtě splatnosti dobrovolně zaplacená, celní úřad na její úhradu použije zajištěné bankovky a mince.

(4) Nejsou-li zajištěné bankovky a mince k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, vrátí celní úřad bankovky a mince osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

§ 27

(1) Pokuta, jejíž výše nepřesahuje 5000 Kč, může být uložena též v blokovém řízení, pokud je porušení devizových předpisů spolehlivě zjištěno a pokud je osoba, která devizové předpisy porušila, ochotna pokutu na místě zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

(2) Na pokutovém bloku, kterým je rozhodnuto

o uložení pokuty, se vyznačí, komu, kdy a za porušení jaké právní povinnosti byla pokuta uložena. Pokutový blok platí současně jako stvrzenka o zaplacení pokuty na místě v hotovosti.

§ 28

Nestanoví-li tento zákon jinak, řízení o porušení devizových předpisů prováděné celním úřadem se řídí správním řádem.¹⁸⁾

ČÁST ČTVRTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 29

(1) Depozitní povinnost je povinnost osob držet v zájmu stability měny po určitou dobu na zvláštním účtu u banky v tuzemsku stanovené procento objemu peněžních prostředků:

- a) z mezibankovních depozit zahraničních bank u bank v tuzemsku,
- b) z depozit cizozemců, kteří nejsou bankou, u bank v tuzemsku,
- c) z finančních úvěrů přijatých tuzemcem od cizozemce,
- d) získaných z vydání tuzemských dluhopisů a ostatních cenných papírů vydaných v zahraničí, se kterými je spojeno právo na peněžní plnění.

(2) Po dobu trvání depozitní povinnosti nemohou osoby, na něž se depozitní povinnost vztahuje, s peněžními prostředky uloženými na tomto účtu volně nakládat a nemohou převést své právo na jejich výplatu na jinou osobu.

(3) Česká národní banka opatřením vydaným v dohodě s Ministerstvem financí a uveřejněným v plném znění ve Sbírce zákonů stanoví osoby, které jsou z depozitní povinnosti vyňaty, rozsah, dobu a další podrobnosti uplatňování této povinnosti podle odstavce 1 a oznámí, u které banky je zvláštní účet veden.

ČÁST PÁTÁ SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 30

(1) Devizový orgán se při výkonu působnosti podle tohoto zákona řídí správním řádem¹⁸⁾ s výjimkou uvedenou v ustanovení § 3 odst. 5 a § 22 odst. 7.

¹⁸⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Správní řízení se nevztahuje na postup podle § 22 odst. 1 a 4.

§ 31

Vztah k mezinárodním smlouvám

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

§ 32

Nouzový stav v devizovém hospodářství

(1) V době nouzového stavu v devizovém hospodářství, je-li bezprostředně a vážně ohrožena platební schopnost vůči zahraničí, je zakázáno:

- a) nabývat devizové hodnoty za českou měnu,
- b) provádět veškeré úhrady z tuzemska do zahraničí, včetně převodů peněžních prostředků mezi bankami a jejich pobočkami,
- c) ukládat peněžní prostředky na účtech v zahraničí, není-li vydáno devizovým orgánem zvláštní povolení.

(2) V době nouzového stavu v devizovém hospodářství, je-li bezprostředně a vážně ohrožena vnitřní měnová rovnováha České republiky, je zakázáno:

- a) prodávat tuzemské cenné papíry cizozemcům,
 - b) přijímat finanční úvěry od cizozemců,
 - c) zřizovat v tuzemsku účty cizozemcům a ukládat peněžní prostředky na účty cizozemců,
 - d) převádět peněžní prostředky ze zahraničí do tuzemska mezi bankami a jejich pobočkami,
- není-li vydáno devizovým orgánem zvláštní povolení.

(3) Nouzový stav v devizovém hospodářství může vyhlásit vláda při nepříznivém vývoji platební bilance, který bezprostředně a vážně ohrožuje platební schopnost vůči zahraničí nebo vnitřní měnovou rovnováhu České republiky. Nouzový stav v devizovém hospodářství nastává dnem, v němž jej vláda vyhlásí oznámením v hromadných sdělovacích prostředcích, a končí dnem stanoveným vládou při jeho vyhlášení, nejdéle však uplynutím tří měsíců ode dne jeho oznámení v hromadných sdělovacích prostředcích.

(4) Vláda při vyhlášení nouzového stavu v devizovém hospodářství současně uvede, zda jde o nouzový stav v devizovém hospodářství, na který se vztahují zákazy uvedené v odstavci 1 nebo v odstavci 2 anebo v obou těchto odstavcích.

(5) Devizový orgán vydá pro dobu nouzového stavu v devizovém hospodářství zvláštní povolení podle odstavců 1 a 2 pouze z důvodu ohrožení života a zdraví osob, obrany a bezpečnosti státu a chodu jeho

diplomatických služeb a pro operace, které povedou k prokazatelnému zlepšení stavu platební bilance. Zvláštní povolení se nevyžaduje, je-li účastníkem devizově právního vztahu Česká republika nebo Česká národní banka.

§ 33

Přechodná ustanovení

(1) Devizové povolení udělené podle dosavadního devizového zákona¹⁹⁾ se považuje za devizové povolení podle tohoto zákona, jestliže se podle jeho ustanovení i nadále vyžaduje.

(2) Osoby uvedené v § 1 písm. m) bodu 2 nebo 3, které vykonávají činnost na základě devizového povolení podle dosavadního devizového zákona, musí požádat devizový orgán o vydání devizové licence podle tohoto zákona nejpozději do jednoho roku od nabytí jeho účinnosti, jinak devizové povolení nebo oprávnění k výkonu činnosti uplynutím této doby zaniká.

(3) Řízení zahájená ve věci nedovolených jednání podle dosavadních předpisů, která nejsou nedovoleným jednáním podle tohoto zákona, se dnem účinnosti tohoto zákona zastavují.

(4) Jednání uskutečněná v rozporu s dosavadním devizovým zákonem, která jsou nedovolená i podle tohoto zákona, se postihují podle dosavadních předpisů s výjimkou uvedenou v odstavci 5. Řízení o těchto jednáních zahájená před účinností tohoto zákona se ukončí podle dosavadních předpisů, s výjimkou uvedenou v odstavci 5.

(5) Osoby, které se podle dosavadního devizového zákona dopustily devizového přestupku, nelze po účinnosti tohoto zákona postihnout. Řízení ve věci devizových přestupků podle dosavadního zákona, která nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím, se dnem účinnosti tohoto zákona zastavují.

§ 34

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění zákona č. 228/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb. a zákona č. 82/1995 Sb.,
2. vyhláška Federálního ministerstva financí a Státní banky československé č. 303/1992 Sb., kterou se provádí devizový zákon, ve znění vyhlášky č. 169/1994 Sb.,

¹⁹⁾ Zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

3. opatření České národní banky č. 282/1993 Sb., kterým se stanoví podmínky pro některé obchody s devizovými hodnotami, prováděné bankami,

cích v hotovosti v oblasti operativní evidence a výkaznictví, vyhlášené v částce 103/1992 Sb.

4. opatření Státní banky československé, kterým se stanoví postup devizových tuzemců – právnických osob v případě přijetí platby v devizových prostřed-

§ 35

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

220

ZÁKON

ze dne 26. září 1995,

kterým se mění zákon č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 74/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se mění takto:

Čl. VI odst. 6 zní:

„(6) Úprava náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti (§ 195) a náhrady ná-

kladů na výživu pozůstalých (§ 199), je-li to pro zaměstnance či pozůstalé příznivější, se provede i u zaměstnanců a pozůstalých, kterým náhrada příslušela před 1. červnem 1994; to platí i pro náhrady, o nichž bylo před 1. červnem 1994 pravomocně rozhodnuto nebo jejichž výše byla dohodnuta.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

221

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictví

ze dne 13. září 1995

o znaleckých komisích

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 77 odst. 6 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 548/1991 Sb.:

§ 1

Úvodní ustanovení

Pro posouzení jednotlivých případů, u nichž vznikla pochybnost, zda byl při výkonu zdravotní péče dodržen správný postup, popřípadě zda bylo ublíženo na zdraví (dále jen „případ“) se ustavují znalecké komise jako poradní orgány ministra zdravotnictví nebo ředitele fakultní a další vybrané nemocnice uvedené v příloze, která je součástí této vyhlášky (dále jen „vybraná nemocnice“).

Ustavení znalecké komise

§ 2

(1) Ministr zdravotnictví ustavuje

- a) z vlastního nebo jiného podnětu znaleckou komisí pro každý jednotlivý případ, ke kterému došlo při výkonu zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení zřízeném Ministerstvem zdravotnictví (dále jen „ústřední znalecká komise“),¹⁾
- b) z podnětu ministra obrany nebo ministra vnitra anebo ministra spravedlnosti ústřední znaleckou komisí pro případ, ke kterému došlo ve zdravotnickém zařízení v působnosti jimi řízených ústředních orgánů státní správy a u něhož se nepodařilo vzniklé pochybnosti odstranit projednáním ve znalecké komisi zřízené podle zvláštního předpisu.²⁾

(2) Ředitel vybrané nemocnice ustavuje z vlastního

nebo jiného podnětu znaleckou komisí pro každý jednotlivý případ, ke kterému došlo při výkonu zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení, které má sídlo na území uvedeném v příloze, která je součástí této vyhlášky (dále jen „územní znalecká komise“), s výjimkou zdravotnických zařízení uvedených v odstavci 1.

(3) Ministr zdravotnictví může ustavit v případech zvláštního zřetele hodných ústřední znaleckou komisí i pro posouzení případu, který již projednala územní znalecká komise nebo který by jinak této komisi příslušel k projednání.

§ 3

(1) Členy ústřední znalecké komise jmenuje s jejich souhlasem ministr zdravotnictví, členy územní znalecké komise jmenuje s jejich souhlasem ředitel vybrané nemocnice.

(2) Členy ústřední znalecké komise a územní znalecké komise (dále jen „komise“) jsou

- a) vedoucí lékař příslušného odborného útvaru Ministerstva zdravotnictví u ústřední znalecké komise a vedoucí lékař léčebného úseku vybrané nemocnice u územní znalecké komise,
- b) nejméně tři odborní lékaři se specializací II. stupně nebo nástavbovou specializací z oborů,³⁾ kterých se případ týká, popřípadě z oborů příbuzných,
- c) zástupce navržený příslušnou profesní organizací zřízenou zákonem.⁴⁾

(3) Vyžaduje-li to povaha případu, je dalším členem komise odborný lékař pro obory soudního lékařství a patologické anatomie, popřípadě další zdravotnický pracovník.⁵⁾

¹⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky.

Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění vyhlášky č. 51/1995 Sb. a vyhlášky č. 175/1995 Sb.

²⁾ § 29 odst. 6 vyhlášky ministerstev národní obrany, vnitra a zdravotnictví č. 62/1968 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti a o součinnosti orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád).

³⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění zákona ČNR č. 425/1990 Sb.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění zákona ČNR č. 160/1992 Sb.

⁵⁾ § 53 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

(4) K jednání komise se přizve právník se znalostí v oblasti zdravotnictví, a je-li to třeba, i jiný odborný pracovník ve zdravotnictví.³⁾ Jestliže při výkonu zdravotní péče bylo použito technické zařízení a je-li podezření, že je příčinná souvislost mezi případem a použitím technického zařízení, přizve se k jednání komise také odborník pro technická zařízení.

(5) Členy komise a osobami uvedenými v odstavci 4 nemohou být

a) osoby v pracovním nebo obdobném vztahu ke zdravotnickému zařízení, v němž se případ stal, provozovatelé, jejich odborní zástupci,⁶⁾ členové statutárního orgánu, společníci, vlastníci a spoluvlastníci tohoto zdravotnického zařízení nebo osoby, u nichž se zřetelem na jejich vztah k tomuto zdravotnickému zařízení nebo k projednávanému případu jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti,

b) osoby blízké⁷⁾ k osobám na případu zúčastněným.

(6) Komise je ustavena jmenováním všech jejích členů. Členství v komisi je nezastupitelné a na členy komise se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost podle zvláštního předpisu.⁸⁾

§ 4

Činnost komise

(1) Činnost komise organizuje a její jednání řídí předseda, kterým je u ústřední znalecké komise vedoucí lékař příslušného odborného útvaru Ministerstva zdravotnictví, u územní znalecké komise vedoucí lékař léčebného úseku vybrané nemocnice. Předseda komise určí z členů komise odborného zpravodaje, který vypracuje zpravodajský posudek.

(2) Komise projedná případ za účasti všech jejích členů a přizvaných osob uvedených v § 3 odst. 4. Nemůže-li se některý člen komise nebo přizvaná osoba, s výjimkou právníka, z vážných důvodů účastnit osobně, předloží své vyjádření písemně.

(3) Je-li to podle posouzení komise k objasnění projednávaného případu potřebné, požádá komise o vyjádření také zdravotnického pracovníka,⁵⁾ který v tomto případě poskytoval zdravotní péči, vedoucího zaměstnance zdravotnického zařízení, v němž k tomuto případu došlo, popřípadě toho, z jehož podnětu byla komise ustavena nebo toho, jehož se tento případ týká.

(4) Podkladem pro činnost komise je zdravotnická dokumentace týkající se případu, pokud byla komisi poskytnuta na její žádost zdravotnickým zařízením, v němž k posuzovanému případu došlo, za podmínek stanovených zvláštním předpisem.⁸⁾

(5) Členové komise se seznámí s případem, posoudí předložené údaje a doklady a předají předsedovi komise odborný posudek, v němž učiní na základě současných poznatků lékařské vědy jednomyslný závěr, zda v projednávaném případě byl při výkonu zdravotní péče dodržen správný postup. Došlo-li k újmě na zdraví nebo poškození zdraví s následkem smrti, vyjádří se členové komise k tomu, zda mezi nedodržením správného postupu a újmou na zdraví, popřípadě smrtí je příčinná souvislost.

(6) O jednání komise se vyhotoví zápis, který obsahuje

a) souhrn podstatných údajů ze zdravotnické dokumentace, pokud byla komisi poskytnuta,

b) závěr projednání případu s jednoznačným konstatováním, zda

1. byl či nebyl při výkonu zdravotnických služeb dodržen správný postup a v případě nesprávného postupu jeho popis,

2. je či není dána příčinná souvislost mezi nesprávným postupem a újmou na zdraví nebo poškozením zdraví s následkem smrti,

c) návrh opatření směřujících k nápravě,

d) jména členů komise a jejich podpisy,

e) datum ukončení jednání komise.

(7) Předseda ústřední znalecké komise předá zápis ministru zdravotnictví a předseda územní znalecké komise předá zápis řediteli vybrané nemocnice, a to bez zbytečného odkladu. Tím činnost komise končí.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 5

Ministerstvo zdravotnictví poskytne členům ústřední znalecké komise a vybrané nemocnice členům územní znalecké komise, kteří činnost podle této vyhlášky konají mimo pracovní poměr,⁹⁾ odměnu a náhradu cestovních výdajů.¹⁰⁾ Činnost člena komise je jiným úkonem v obecném zájmu, při němž se poskytuje zaměstnanci pracovní volno s náhradou mzdy ve výši průměrného výdělku.¹¹⁾

⁶⁾ § 9 odst. 2 zákona ČNR č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních.

⁷⁾ § 116 občanského zákoníku.

⁸⁾ § 55 odst. 2 písm. d) zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

⁹⁾ § 232 zákoníku práce.

¹⁰⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb.

¹¹⁾ § 124 odst. 4 a § 275 zákoníku práce.

§ 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb. § 2 vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 18/1991 Sb., o jiných úkonech v obecném zájmu.

§ 6

Náklady spojené s činností ústřední znalecké komise se hradí z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví. Při projednávání případu podle § 2 odst. 1 písm. b) se hradí tyto náklady z rozpočtu orgánu, jehož ministr dal k ustavení ústřední znalecké komise podnět. Náklady spojené s činností územní znalecké komise hradí vybraná nemocnice z příspěvku zřizovatele.

§ 7

Zrušují se směrnice Ministerstva zdravotnictví č. 46/1967 Věstníku Ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o znaleckých komisích (registrovány v částce 41/1967 Sb.).

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Rubáš v. r.

Příloha k vyhlášce č. 221/1995 Sb.

Vybrané nemocnice, při kterých je ustavována územní znalecká komise:

pro hlavní město Prahu a Středočeský kraj

Všeobecná fakultní nemocnice v Praze

pro Jihočeský kraj

Nemocnice s poliklinikou České Budějovice

pro Západočeský kraj

Fakultní nemocnice Plzeň

pro Severočeský kraj

Masarykova nemocnice Ústí nad Labem

pro Východočeský kraj

Fakultní nemocnice Hradec Králové

pro Jihomoravský kraj

Fakultní nemocnice Brno-Bohunice

pro Severomoravský kraj

– okresy Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava, Vsetín a Ostrava-město

Fakultní nemocnice Ostrava

– okresy Olomouc, Šumperk, Jeseník, Bruntál a Přerov

Fakultní nemocnice Olomouc

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a podle § 10 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, **opatření č. j. 124/54 523/1995 a č. j. 283/52 433/1995 ze dne 19. září 1995, kterým se upravuje rozpočtová skladba, postupy účtování a účetní výkazy okresních úřadů v souvislosti s přijetím zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho počínaje dnem 1. října 1995.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkami 58/1995 Sb. a 59/1995 Sb.

Redakce

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike přijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefon (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč, druhá záloha 900,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právníká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.